

I hvert Fald synes det ikke urimeligt, at Byen maa forbeholde sig Ret til at gøre Erstatningskrav gældende imod Statskassen, for saa vidt angaar det Beløb, som Kæmmerkassen i sin Tid *under Forudsætning af Kanaliseringens Gennemførelse* (jfr. Kommissionsbetænkningen pag. 3 nederst og 4) har ydet som Tilskud til den paabegyndte Kanalisering af Aaen, navnlig under Hensyn til, at Anlægget af en almindelig Gennemfartssluse *praktisk set* vil bevirke, at den Udsigt til en Gang i Fremtiden ved Kanaliseringens Fuldførelse at faa Udbytte af denne Kapital bliver umuliggjort, og det synes saaledes, at ogsaa Statskassens Tary vil være bedst tjent med nu at anvende det ringere Beløb til Indretning af Kammerlusen fremfor eventuelt at komme til at udrede den betydelig større Skadeserstatning til Byen.

Om et fra den fiskeriberettigedes Side rejst Erstatningskrav i Tilfælde af Anbringelse af en Sluse har man her intet hørt, og man skal i saa Henseende kun oplyse, at Retten til Fiskeriet Vest for Byen oprindeligt indehavdes af Stiftsbefalingsmanden paa „Riberhus“, men siden overgik til et Legat, der atter afhændede Retten til en herboende Privatmand for 4,500 Kr. Efter senere faldne Højesteretsdomme er Omraadet for dette Fiskeri dog i forskellig Henseende blevet en Del indskrænket, og det aarlige Udbytte kan nu ikke en Gang anses for at være tilstrækkeligt til at forrente den deri staaende Kapital.

Ribê Havneudvalg, den 29. Marts 1909.

C. A. Tvermoes.

N. K. Pedersen.

H. Windfeld-Hansen.

N. Mortensen.

A. Jepsen.
